

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/158/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010682
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7914010682.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudcom JUDr. Ladislavom Bujňákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. 2. 2016 v Trebišove, takto

rozhodol:

Obžalovaný D. E. I. S. O. Ň. Á. P., F.. XX. X. XXXX v Kráľovskom Chlmci, trvale bytom
T. - P., Č. XXX/X, t.č. vo väzbe
v ÚVV Košice,

je vinný, že

- v období od 20.3.2013 až do vznesenia obvinenia dňa 6.8.2014, dlhodobo a neustále sledoval svoju bývalú družku P. A. v mieste je trvalého bydliska na ulici U. XX/XX R. Z. T., ako aj na iných miestach v okrese Trebišov, pri osobných stretnutiach sa jej viackrát vyhrážal ujmom na zdraví, podpálením auta a domu, hrubo a vulgárne jej nadával do kuriev, súk a pobehlíc, neustále ju kontaktoval zo svojho mobilného telefónu zasielaním SMS správ a opakovaným prezváňaním na jej mobilný telefón, nevhodne sa vyjadroval o jej osobe na sociálnej sieti Facebook, čím takto ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie a obmedzoval jej bezpečnosť a vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a takto podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jej života

t e d a

- iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby a podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jeho života, tým, že sa inému vyhrážal ublížením na zdraví alebo inou ujmom jemu alebo jemu blízkej osobe, vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, kontaktoval ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli a inak ho obmedzoval v jeho obvyklom spôsobe života, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe

t ý m s p á c h a l

- pokračujúci prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ a § 138 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 360a ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou P. A., vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, nad rámec nevyhnutného kontaktu s poškodenou, v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovaného o s l o b o d z u j e spod skutku obžaloby, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 297 ods. 1 TZ a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 297 ods. 2 TZ, ktorý mal spáchať tak, že:

si na nezistenom mieste a v nezistenom čase zadovážil komponent zbrane, a to hlaveň a záver krátkej palnej zbrane nezistenej značky, kaliber 6,35 mm Browning, výrobné číslo č. 909, ako aj 1152 ks pištoľových nábojov kaliber 7,62 x 25 Tokarev, 1 ks puškový guľový náboj zn. AH, kaliber 8x56R, 104 ks nábojov SB s olovenými strelami, 1 ks náboj zn. Remington s olovenou pomedenou expanznou strelou, 5 ks malokalibrové náboje zn. SB, kaliber 22 Extra Long, 4 ks nevystrelené olovené strely kalibru 22, 2 ks nevystrelené nábojnice zn. SB, 7 ks pištoľových nábojov zn. SB, kaliber 6,35 mm Browning s celoplášťovými strelami, 121 ks pištoľových nábojov kaliber 7,65 mm Browning zn. SB, 1 ks pištoľový náboj, kaliber 7,65 mm Browning zn. HB, 1 ks pištoľový náboj kaliber 7,65 mm Browning zn. F - GY, 1 ks pištoľový náboj zn. SB, kaliber 9 mm Makarov s celoplášťovou strelou, 46 ks pištoľové náboje 9 mm Luger, 20 ks pištoľové náboje kaliber 7,62 x 25 Tokarev, 14 ks nevystrelené celoplášťové strely, 81 ks puškových guľových nábojov s krycou značkou výrobcu „bxn“, kaliber 7,62 x 39, 28 ks puškových guľových nábojov kaliber 7,62 x 54 R s celoplášťovými strelami, 12 ks puškových guľových nábojov, kaliber 8 x 56 R s celoplášťovými strelami, 4 ks puškové guľové náboje, kaliber 8 x 57 JS s celoplášťovými strelami, 15 ks poľovnícke guľové náboje zn. SB, kaliber 7 x 57 R, 10 ks poľovnícke puškové guľové náboje zn. SB, kaliber 8 x 57 JS a 15 ks poľovníckych puškových brokových nábojov kaliber 12, ktoré prechovával bez povolenia v rodinnom dome č. XXX/X F. K.. Č. R. T. - P. a v záhrade rodinného domu, pričom uvedené zbrane a strelivo podliehajú ohlasovacej a evidenčnej povinnosti v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trebišov podala dňa 17. 12. 2014 pod č. 2 Pv 518/14 na tunajší súd obžalobu na obvineného D. E. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v predmetnej obžalobe.

Samosudca bezodkladne po doručení obžaloby preskúmal podanú obžalobu podľa jej obsahu a obsahu spisu a nariadil výsluch obvineného, ktorého predmetom bol postup v zmysle § 238 ods. 3 Trestného poriadku, a teda rozhodnutie o väzbe prednostne a urýchlene s tým, že po vypočutí obvineného dospel k záveru, že dôvod väzby aj naďalej trvá, preto ponechal obvineného vo väzbe, zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, neprijal jeho písomný sľub ako náhradu za väzbu, nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, taktiež neprijal peňažnú záruku poskytnutú obvineným. Z dôvodu zahlásenej sťažnosti proti všetkým výrokom uznesenia zo strany obvineného bol spis predložený odvolaciemu súdu, ktorý sťažnosť obvineného zamietol.

Po vrátení spisového materiálu tunajšiemu súdu dňa 12. 2. 2015 konajúci samosudca nariadil vo veci termín hlavného pojednávania na deň 19. 3. 2015, na ktorom prokurátorka nemienila dohodu o vine a treste, následne predniesla obžalobu, s ktorou sa obhajkyňa obžalovaného nestotožnila a navrhla vykonať vo veci dokazovanie, ktoré by preukázalo, že jej klient sa nedopustil žalovaného trestného činu. Prítomná poškodená si nárok na náhradu škody neuplatnila. Súd preto postupoval v súlade s § 257 Trestného poriadku a teda, že umožnil obžalovanému urobiť jedno z vyhlásení, či sa cíti byť vinný, nevinný zo spáchania skutku alebo či nepopiera spáchanie skutku, pričom súčasne ho poučil o

následkoch tohto vyhlásenia. Obžalovaný prehlásil, že sa necíti byť vinným zo skutku uvedeného v obžalobe a preto súd pokračoval v hlavnom pojednávaní vykonaním samotného dokazovania.

Úvodom považuje súd za potrebné uviesť, že vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo z dôvodu náročnosti niekoľkokrát odročované a boli vykonané dôkazy tak v súlade s návrhom obžaloby, ako aj v súlade s návrhmi zo strany obžalovaného, resp. jeho obhajkyne. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že prvotná obžaloba Okresnej prokuratúry Trebišov pod sp. zn. 2Pv 518/14 bola podaná pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, avšak v priebehu dokazovania v tejto veci bola do tohto konania pripojená ďalšia trestná vec, ktorá bola na tunajšom súde pôvodne zapísaná pod sp. zn. 3T/24/2015, kde sa obvinenému kládlo za vinu dopustenie sa prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Z uvedeného dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 24. 9. 2015 spojil vec pod sp. zn. 3T/24/2015 s pôvodnou trestnou vecou sp. zn. 7T/158/2014 na spoločné konanie s tým, že budú vedené pod spoločnou spisovou značkou 7T/158/2014.

Z uvedeného je zrejmé, že proti obžalovanému sa na Okresnom súde Trebišov súčasne viedli dve trestné stíhania za rozličnú trestnú činnosť a preto aj dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo prvotne vykonávané ohľadne zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a následne bolo vykonávané dokazovanie pokiaľ ide o prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Preto považuje súd za vhodné upresniť, že aj odôvodnenie vyhláseného rozsudku na ostatnom hlavnom pojednávaní dňa 23. 2. 2016 je potrebné rozdeliť do dvoch častí, a to pokiaľ ide o odsudzujúcu časť rozsudku a následne oslobodzujúcu časť rozsudku, nakoľko obžalovaný bol v jednej časti uznaný za vinného a v druhej časti bol spod obžaloby oslobodený.

K odsudzujúcej časti rozsudku týkajúcej sa pôvodnej obžaloby pod sp. zn. 2 Pv 518/14 súd uvádza:

Prokurátorka v podanej obžalobe kvalifikovala konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom obžalovaný sa mal tohto trestného činu dopustiť tak, že „v období od 20. 3. 2013 až do vznesenia obvinenia dňa 6.8.2014, dlhodobo a neustále sledoval svoju bývalú družku P. A. v mieste jej trvalého bydliska na ulici U. XX/XX R. Z. T., ako aj na iných miestach v okrese Trebišov, pri osobných stretnutiach sa jej viackrát vyhrážal ujmu na zdraví a zabitím, podpálením auta a domu, hrubo a vulgárne jej nadával do kuriev, súk a pobehlíc, hovoril jej, že ju dá na psychiatriu a dieťa do ústavu, neustále ju kontaktoval zo svojho mobilného telefónu zasielaním SMS správ a opakovaným prezváňaním na jej mobilný telefón, čím takto ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie a obmedzoval jej bezpečnosť, pričom na základe znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo - klinická psychológia dospelých, poškodená vykazuje komplexný syndróm týranej ženy.“

Súd vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom z výsluchu obžalovaného bolo zistené, že skutočnosti uvádzané v obžalobe nie sú pravdivé, v žiadnom prípade sa žiadnej trestnej činnosti nedopúšťal a podľa jeho tvrdení bol vydieraný zo strany jeho bývalej družky, ktorá sa mu vyhrážala, že v prípade, že ju nenechá na pokoji, nikdy už neuvidí ich spoločnú dcéru Q.. Obžalovaný taktiež uviedol, že nie je pravdou, že by mal poškodenú prenasledovať, sledovať ju, sedieť v aute pred jej domom a ak aj jeho pohyb okolo domu poškodenej bol zaznamenaný, nevidí na tom nič zlé, nakoľko sa nachádzal na verejných priestranstvách. Priznal, že poškodenej často písal SMS správy, volal jej pravidelne a taktiež sa vyjadroval o jej osobe na sociálnej sieti Facebook, no jeho cieľom a zámerom bolo stále len domáhanie sa pravidelného kontaktu a styku s ich spoločnou dcérou, pričom poškodená mu v tomto styku zámerne bránila, no on sa nemienil vzdať vzťahu so spoločnou dcérou. Nepoprel, že by mal jeden čas určité pochybnosti o tom, či dcéra Q. je jeho dieťaťom a za týmto účelom odobral vzorky slín z úst dcéry a zabezpečil si testy DNA, kde bolo konštatované, že takmer s určitosťou je otcom práve on. Obžalovaný taktiež uviedol, že rodinní príslušníci poškodenej, a to konkrétne G. E. I. P. E. - strýko a jej bratranec, dňa 2. 7. 2014 zámerne vyprovokovali konfliktnú situáciu, kedy napadli obžalovaného a fyzicky mu ublížili, v dôsledku čoho utrpel viaceré poranenia a podal v tejto veci taktiež trestné oznámenie a celé sa to malo udiať na popud samotnej poškodenej. Pre úplnosť súd dodáva, že za toto konanie sú G. E. I. P. E. trestne stíhaní pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného

zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a vec sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/149/2014, pričom doposiaľ nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

Následne súd vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom poškodenej ako aj celého radu svedkov, prvotne svedkov, ktorých navrhla predvolať a vypočuť obžaloba.

Z výsluchu poškodenej bolo zistené, že spočiatku bolo jej spolužitie s obžalovaným viac-menej bezproblémové, no po narodení ich spoločnej dcéry Q. začalo medzi nimi dochádzať k nedorozumeniam. Obžalovaný jej nemal pomáhať s výchovou a starostlivosťou ich dcéry, stále bol len vo svojej garáži a venoval sa práci. Obmedzoval ju v bežnom spôsobe života a preto sa rozhodla opustiť spoločnú domácnosť dňa 20.3.2013 a od tohto momentu sa správanie obžalovaného veľmi zmenilo. Mal ju začať prenasledovať, otravovať ju, nadmerne ju kontaktovať, vulgárne jej nadávať a dokonca sa jej mal aj vyhrážať že jej podpáli dom, auto a že ju zabije. Tiež jej mal tvrdiť, že dieťa dá do ústavu a ju dá na psychiatriu. Mal ju taktiež fyzicky napadnúť, vykrútiť jej ruku a pod..

V rámci ďalších výsluchov svedkov je treba poznamenať, že boli zistené dôkazy jednak svedčiace v neprospech obžalovaného, teda také, ktoré potvrdzujú tvrdenia poškodenej a na druhej strane dôkazy svedčiace o opaku, teda v prospech obžalovaného. Možno konštatovať, že tvrdenia a verziu poškodenej potvrdilo niekoľko svedkov a to najmä svedok I. A. (brat poškodenej), P. A. staršia (matka poškodenej), P. E. (bratranec poškodenej), D. S.Š. (sesternica poškodenej), C. J. (starosta obce T.), I. A. (suseda poškodenej), E.S. E. (stará matka poškodenej), D. E. (ujo poškodenej), G. E. (krstný otec poškodenej). Súhrnne možno konštatovať, že títo svedkovia zhodne pred súdom uviedli, že obžalovaný mal poškodenú neustále prenasledovať, otravovať ju, nadmerne ju kontaktovať, vyvolávať a vypisovať jej prostredníctvom telefónu, vulgárne jej nadávať a dokonca sa jej mal aj vyhrážať, že jej podpáli dom, auto a že ju zabije. Týmto správaním ju mal obmedzovať v slobodnom pohybe. Všetci menovaní svedkovia uviedli, že pravidelne videli obžalovaného pred domom poškodenej aj v neskorých nočných hodinách, alebo ho videli nadmerne prechádzať okolo jej domu na aute. Takisto boli svedkami ich slovných výmen, v rámci ktorých jej mal obžalovaný vulgárne nadávať, vyhrážať sa jej a pod..

Na strane druhej bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých navrhla vypočuť prevažne obhajoba a to výsluchy svedkov: E. E.Á. (matka obžalovaného), E. E. (priateľka obžalovaného), M. G. (švagriná obžalovaného), E. E. (brat obžalovaného), D. R. (ujo obžalovaného), I. G.Z. (teta obžalovaného), H. P. (známy obžalovaného), C. G. (bratranec obžalovaného). Menovaní svedkovi zhodne pred súdom uviedli, že podľa ich názoru skutočnosti ktoré uvádza poškodená, nie sú pravdivé. V žiadnom prípade nespozorovali správanie obžalovaného, ktoré by bolo akýmkoľvek spôsobom protizákonné. Je pravdou, že obžalovaný často kontaktoval poškodenú, no konal tak s jediným úmyslom a to byť v pravidelnom kontakte s dcérou Q., ku ktorej mal vždy pozitívny vzťah, záležalo mu na nej a vždy sa o jej výchovu a starostlivosť príkladne staral a zaujímal. Zásadne odmietli tvrdenie, že by poškodená mala byť zo strany obžalovaného týraná, alebo že by bola jeho správaním a konaním obmedzovaná.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že tak obžalovaný, ako aj poškodená, tvrdia odlišné skutočnosti a z nich vyvodzujú diametrálne odlišné závery. Súd z dokazovania v tejto časti jednoznačne usúdil, že výpovede menovaných svedkov svedčia tak v neprospech obžalovaného a teda potvrdzujú tvrdenia poškodenej, ako aj v prospech obžalovaného a naopak vyvracajú tvrdenia poškodenej. Pri tomto konštatovaní treba brať do úvahy, že tak na jednej, ako aj na druhej strane, ide prevažne o rodinných príslušníkov a známych tak obžalovaného, ako aj poškodenej. Preto je nepochybné, že ich výpovede sú do určitej miery tendenčné a zaujaté v prospech jednej, či druhej strany.

Z vykonaného citovaného dokazovania dospel súd k záveru, že podstatou celého tohto konania je narušenie spolužitia medzi obžalovaným a poškodenou. Ich vzťah bol spočiatku bezproblémový, no zjavné nezhody nastali po narodení ich spoločnej dcéry Q. dňa 19.12.2012. Od tohto momentu sa začali objavovať rozdielne pohľady na ich spoločný život, ďalšie smerovanie a to aj pokiaľ ide o výchovu a starostlivosť ich spoločnej dcéry. Rozdielnosti dospeli až k tomu, že poškodená zhruba 3 mesiace po narodení dcéry opustila spoločnú domácnosť a odišla od obžalovaného. Je samozrejmé, že v dôsledku nevedenia spoločnej domácnosti začali vážnejšie nezhody a konflikty najmä ohľadne styku obžalovaného s dcérou Q.. Obžalovaný prejavoval eminentný záujem o stretávanie sa s dcérou, dokonca mal snahu obnoviť vzájomné spolužitie s poškodenou, ktorú úprimne ľúbil a bol ochotný urobiť rôzne ústupky a kompromisy v záujme zachovania úplnej rodiny. To sa však nestretlo s porozumením zo strany

poškodenej, ktorá odmietala ďalšie spoločné fungovanie po boku obžalovaného. V dôsledku toho sa začal obžalovaný správať miestami nie celkom v medziach normálneho správania.

Je nepochybné, a prevažnú časť skutočností uvedených v obžalobe nepoprel ani samotný obžalovaný, že z dôvodu pretrvávajúcej lásky k poškodenej a ich spoločnej dcére Q. sa domáhal kontaktu s poškodenou a ich dcérou. V dôsledku toho pravidelne a dlhodobo sledoval poškodenú, domáhal sa kontaktu s ňou a dcérou, dostával sa do slovných konfliktov s ňou, v rámci ktorých jej niekedy aj hrubo a vulgárne nadával, neustále ju kontaktoval zo svojho mobilného telefónu zasielaním SMS správ a opakovaným prezváňaním na jej mobilný telefón, nevhodne sa vyjadroval o jej osobe na sociálnej sieti Facebook a pod.. Je zrejmé, že obžalovaný v tomto svojom konaní nevidel nič zlého. Skutočnosť, že mal poškodenú pravidelne a neustále sledovať potvrdilo niekoľko svedkov, ktorí videli obžalovaného v blízkosti jej domu. Je pravdou, že prevažne ide o blízke osoby vo vzťahu k poškodenej, ale aj nestranní a nezaujatí svedkovia túto skutočnosť potvrdili, ako napr. svedok C. J., starosta obce Boľany, ktorý dokonca dohovárať obžalovanému, aby upustil od tohto konania, keďže mal viacero oznámení o tomto správaní a ako starosta obce to chcel vyriešiť.

Nepriamo je z tohto konania usvedčený aj výpoveďami svedkov (C. G. I. H. G.), pričom títo svedkovia pred súdom zmenili svoje výpovede na rozdiel od prípravného konania, keď uviedli že obžalovaný ich nežiadal o to aby sledovali poškodenú a pravidelne ho informovali o jej pohybe, avšak v rámci odstraňovania rozporov v ich výpovediach svedok C. G. upresnil, že jeho brat H. G. mu povedal, že obžalovaný ho poprosil, aby kontroloval, či poškodená je doma alebo nie.

Tu sa súd dostáva k momentu, prečo dospel k záveru, že je potrebné prekvalifikovať konanie obžalovaného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na prečin pokračujúceho prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ a § 138 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona. Pri porovnaní skutkových podstát týchto trestných činov je potrebné zvýrazniť, že v zásade ide v niektorých častiach o veľmi podobné skutkové podstaty, najmä v tomto konkrétnom prípade, keď obžaloba vidí v konaní obžalovaného pokiaľ ide o zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona najmä konania uvedené v písm. a) § 208 ods. 1 Trestného zákona, teda ponižovanie, neustále sledovanie, vyhrážanie, vyvolávanie strachu a stresu a iné správanie, ktoré ohrozuje fyzické a psychické zdravie poškodenej, pričom obdobné konania sú zhodne uvedené aj v skutkovej podstate prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/ Trestného zákona. Zásadný rozdiel v týchto skutkových podstatách je v tom, že v prípade zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na rozdiel od prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/ Trestného zákona je konštatovanie, že poškodená osoba mala byť v dôsledku tohto konania týraná. Tento fakt obžaloba oprela o znalecký posudok znalca PhDr. Ľudovíta Beleša, no komplexným dokazovaním bola táto skutočnosť vyvrátená.

Je síce pravdou, že znalec PhDr. Ľudovít Beleš aj v rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch písomne podaného znaleckého posudku a teda najmä na rozhodujúcej skutočnosti, že poškodená vykazuje komplexný syndróm týranej ženy, ktorý vznikol na základe slovných útokov a psychickým týraním zo strany konania obžalovaného. Takéto konštatovanie je veľmi zásadné a významné najmä s prihliadnutím na fakt, že má podstatný vplyv na následné kvalifikovanie konania obžalovaného pokiaľ ide o správnu právnu kvalifikáciu trestného činu, ako už bolo vyššie spomenuté (rozdiel medzi zločinom týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a medzi prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/ Trestného zákona). Podľa názoru súdu, skutkové zistenia ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania deklarujú konanie obžalovaného tak ako je uvedené v samotnom výroku rozsudku, no z pohľadu celkového dokazovania a najmä z iných dôkazných prostriedkov (svedeckých výpovedí množstva svedkov, prepisov telefonických hovorov medzi obžalovaným a poškodenou), syndróm týranej ženy preukázaný nebol. Ide o veľmi zásadné konštatovanie znalca, ktoré má rozhodujúci vplyv na právnu kvalifikáciu, no aj znalecký posudok je len jedným z dôkazných prostriedkov v trestnom konaní a nemožno ho favorizovať nad ostatné vykonané dôkazy. O tom, že poškodená nebola v dôsledku konania obžalovaného týraná, je súd presvedčený, nakoľko to vyplynulo zo svedeckých výpovedí, ako aj z prepisov telefonických hovorov, ktoré boli v priebehu konania zadovážené. Obžalovaný si v rámci snahy o dokázanie, že poškodená nie je v dôsledku jeho správania a konania týraná a je to práve ona, ktorá sa

správa neadekvátne a nevhodne k nemu, zabezpečoval nahrávky ich vzájomnej komunikácie a následne boli vyhotovené prepisy z týchto hovorov, pričom o pravosti a hodnovernosti niet najmenších pochyb.

Ako vyplynulo z odborného vyjadrenia znalca RNDr. Dušana Kešického, PhD., ktorý vypracoval odborné vyjadrenie k obsahu nahrávok CD nosičov, obžalovaný nevychádza z tejto komunikácie ako tyran, ale naopak, zo svojej pozície sa snaží obhajovať pred útočnými slovami a tvrdeniami poškodenej, ktorá každý telefonát končí nadávkami a vyjadruje sa na jeho osobu vulgárne, z čoho taktiež vyplýva, že ide o jej dominantné postavenie v ich vzájomnom vzťahu pri konfrontovaní. Podľa názoru znalca nejde o správanie osoby, ktorá vykazuje syndróm týranej ženy. Znalec taktiež konštatoval, že v danom prípade nie v podstate nikto týraný a najviac tým trpí ich spoločná dcéra Q..

Znalec RNDr. Dušan Kešický, PhD., vypracoval taktiež psychologický znalecký posudok na obžalovaného, z ktorého záverov vyplýva, že konanie a správanie poškodenej k obžalovanému spôsobovalo obžalovanému určité psychické utrpenie, ktoré sa vyznačovalo útokmi na jeho emočné väzby k jeho matke, no najmä k dcére. Znalec v rámci svojho výsluchu pred súdom dodal, že v dôsledku konfliktného vzťahu s poškodenou obžalovaný trpí súborom príznakov z okruhu post traumatickej stresovej poruchy a preto u neho dochádzalo k zmenám v jeho psychike. Vyvrátil tvrdenia znalca PhDr. Ľudovíta Beleša, že by poškodená bola v dôsledku vzťahu s obžalovaným tyranou osobou. Aj napriek komplikovanému vzťahu s poškodenou nie je obžalovaný schopný emočne sa vymaniť z rámca vzťahu s poškodenou, pričom sa tak deje na základe úprimného a kladného vzťahu k ich spoločnej dcére.

Súhrnne možno preto uzavrieť, že z vykonaného dokazovania nebolo zistené, že by poškodená bola skutočne tyranou osobu v dôsledku vzťahu s obžalovaným. Totižto charakterizovať ako tyranú osobu možno takú, ktorá sa nevie účelne brániť atakom zo strany tyrana, nie je schopná žiadnej reakcie ktorá by mala týranie prerušiť, resp. ukončiť. Toto preukázané nebolo, nakoľko zo správania poškodenej jednoznačne vyplýva, že v rámci vzájomnej interakcie s obžalovaným vykazovala dominantné postavenie, bola nekompromisná a prejavovala odmietavý postoj k riešeniu ich spoločného problému, ktorým je spoločná výchova a starostlivosť dcéry. Obžalovaný sa neustále domáhal pravidelného kontaktu s dcérou, prejavoval enormný záujem o jej výchovu a chcel sa podieľať na jej starostlivosti rovnomerne, čo mu však nebolo zo strany poškodenej v dostatočnej miere umožňované a preto sa uchýľoval k prehnanému správaniu sa, tým že poškodenú sledoval, neustále ju kontaktoval a domáhal sa minimálnej informovanosti ohľadne ich dcéry, teda v dôsledku úprimnej lásky k spoločnému dieťaťu bol ochotný venovať všetok svoj čas, aby sa dostal čo najčastejšie a čo najbližšie k dcére a celkom si neuvedomoval, že sa takýmto konaním môže dopúšťať aj protiprávneho konania.

Preto dospel súd k záveru, že obžalovaný takýmto konaním naplnil všetky pojmové znaky prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ a § 138 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, keďže tento skutku sa dopustil na chránenej osobe - blízka osoba a závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Trestná sadzba za uvedený prečin je šesť mesiacov až tri roky, pričom súd pri ukladaní trestu vzal do úvahy osobu obžalovaného, jeho doterajšiu kriminálnu minulosť ako aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Ako vyplynulo z charakteristiky z miesta trvalého bydliska, správanie obžalovaného je dobré a nebol nikdy prejednaný komisiou verejného poriadku. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol raz súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 7.12.2005, sp. zn. 5T/149/2005 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Čo sa týka vzájomného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na strane poľahčujúcich okolností bola ustálená okolnosť v zmysle § 36 písm. j), teda že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a na strane priťažujúcich okolností nebola zistená žiadna okolnosť. Preto sa v dôsledku prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností znižovala horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a takto upravená trestná sadzba je šesť mesiacov až dva roky a dva mesiace. Súd dospel k záveru, že pre nápravu páchatelia ako aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie je namieste uloženie primeraného trestu odňatia slobody v strede zákonom stanovenej a upravenej trestnej sadzby vo výmere

18 mesiacov, pričom výkon tohto trestu podmiennečne odložil na primeranú skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Na posilnenie samotného účelu trestu mu súd súčasne uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou P. A., vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, nad rámec nevyhnutného kontaktu s poškodenou, v priebehu skúšobnej doby.

K oslobodzujúcej časti rozsudku súd uvádza:

Ako už bolo vyššie spomenuté, k pôvodnej obžalobe Okresnej prokuratúry Trebišov 2Pv 518/14 bola pripojená ďalšia trestná vec obžalovaného, pôvodne vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/24/2015, pričom tieto veci boli spojené na hlavnom pojednávaní dňa 24. 9. 2015 a boli vedené pod spoločnou spisovou značkou 7T/158/2014. Predmetom tejto obžaloby je konanie, kde sa obvinenému kladie za vinu spáchanie prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona.

Po vykonaní celého dokazovania ohľadne pôvodnej obžaloby súd pristúpil k vykonaniu dokazovania pokiaľ ide o pripojenú vec, pričom aj v tomto prípade súd umožnil obžalovanému urobiť jeho z vyhlásení podľa § 257 Trestného poriadku a teda, či sa cíti byť vinný, nevinný alebo nepopiera spáchanie skutku. Obžalovaný prehlásil, že necíti sa byť vinný z tohto skutku a preto súd vykonal dokazovanie aj v tejto časti.

Z výsluchu obžalovaného bolo zistené, že o zbraniach a strelive, ktoré bolo nájdené v rodinnom dome a v záhrade rodinného domu v mieste jeho trvalého bydliska, nemá žiadnu vedomosť a podľa jeho názoru celé to na neho nachystala jeho bývalá družka P. A. a jej rodina, ktorí mu chceli ešte viac pridať a priviesť mu ďalšie trestné stíhanie. Poprel, že by sa mal niekedy chváliť, spomínať a ukazovať zbrane alebo strelivo bývalej družke a už vôbec nie je pravdou, že by v jej prítomnosti mal z nejakých zbraní strieľať holubov. Ďalej doplnil, že v minulosti viackrát volal políciu, nakoľko pri orbe poľnohospodárskej pôdy vyoral staré míny a muníciu, a po príchode pyrotechnikov bolo konštatované, že sa jedná o muníciu z druhej svetovej vojny. Jasne sa vyjadril, že k zbraniam a k strelivu nemá žiadny pozitívny vzťah a dokonca ani k zábavnej pyrotechnike, nakoľko nemá dobré skúsenosti z detských čias s touto tematikou. Uviedol, že nikdy žiadne zbrane nevlastnil, s výnimkou vzduchovej pištole, ktorá bola predložená súdu ako fotodokumentácia.

Z výsluchu svedkyne Kataríny Lehotskej súd zistil, že o zbraniach a nábojoch sa dozvedela od svojho vtedajšieho druha D. E., ktorý sa jej chválil a ukazoval, a to tak, že vzal ju von na dvor, zo zeme vykopal kovovú debničku, z ktorej vybral pištoľ a ukázal jej ju. Následne vykopal ďalšiu debničku, kde sa mali nachádzať rôzne náboje. Doplnila, že o týchto veciach mala vedomosť aj rodina obžalovaného, jeho brat, matka a taktiež synovej F.. Po tom, čo sa rozišla s obžalovaným a opustila spoločnú domácnosť, sa začala báť o svoj život a mala strach, keďže sa jej mal obžalovaný vyhrážať, a teda bála sa o to viac, keďže mala vedomosť o zbraniach a munícii. Svedkyňa o týchto zbraniach a nábojoch nikomu nič nepovedala, nakoľko sa jej obžalovaný vyhrážal, že ak to niekomu spomenie, použije tieto zbrane proti nej.

Z výsluchu svedka D. H. súd vyvodil, že domová prehliadka bola vykonávaná čiastočne aj na jeho susediacom pozemku, avšak nič sa nenašlo. Svedok dodal, že nikdy sa mu obžalovaný so žiadnymi zbraňami nechválil a dokonca ani nikdy neprejavoval záujem o zbrane alebo o príležitostné zastrieľanie si, nakoľko svedok je poľovníkom. Bavili sa o úplne iných veciach, konkrétne o strojoch a súčiastkach, o poľnohospodárstve, nakoľko táto oblasť je ich spoločným záujmom. Tak isto ako jeho sused, nikdy nepočul obžalovaného strieľať z nejakých zbraní a strelbu nepočul ani jeho dnes už nebohý strýko, ktorý tam roky býval a určite by mu o niečom takom povedal.

Súd vypočul taktiež ako svedkyňu matku obžalovaného, ktorá súdu uviedla, že pozemok a nehnuteľnosti, kde bola vykonaná domová prehliadka a kde boli nájdené uvedené zbrane a strelivo, patria do jej výlučného vlastníctva. Doplnila, že jej syn je nespravodlivo obvinený, keďže vlastníčkou nehnuteľnosti je ona a nie jej syn. Taktiež podotkla, že s P. A. sa o žiadnych zbraniach a nábojoch nikdy nebavila a zhodne ako obžalovaný si myslí, že uvedené zbrane a strelivo boli zámerne zakopané na jej pozemku,

aby tak bolo privodené ďalšie trestné stíhanie jej syna, čo vyplýva taktiež z toho, že jediným tvrdením, že tieto veci mal mať práve obžalovaný, je tvrdenie jeho bývalej družky P. A., s ktorou má dlhodobé konflikty a dokonca aj v rámci vykonávania domovej prehliadky policajti úplne presne vedeli, kde majú kopať a hľadať debničky, a to podľa udania P. A.. Svedkyňa taktiež uviedla, že časť nábojov bola nájdená za jej pozemkov, za záhradou, a teda už mimo pozemku, ktorý je v jej vlastníctve, za poľnou cestou, kadiaľ prechádzajú poľnohospodárske stroje a podľa jej vedomostí tieto pozemky sú vo vlastníctve iných osôb. Zdôraznila, že na pozemok záhrady, ako aj na dvor jej rodinného domu, mal prístup ktokoľvek, nakoľko je tam síce kovová brána, no táto nebola nikdy zatváraná a bránu začala zatvárať až po domovej prehliadke, keďže začala mať strach, lebo susedia jej tvrdili, že niekto tam chodíva. Doplnila, že jej syn sa o zbrane nikdy nezaujímal, zo žiadnych zbraní nikdy nestráľal a dokonca neprejavoval žiadny záujem ani o zábavnú pyrotechniku a ani nikdy doma nemal literatúru, ktorá by sa tematikou zbraní a streliva zaoberala.

Z výsluchu svedka F. E., ktorý je synovcom obžalovaného, bolo zistené, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by jeho strýko disponoval nejakými zbraňami alebo nábojmi, a vie len o nálezoch nejakých mín, ktoré pochádzajú z druhej svetovej vojny a ktoré jeho strýko pri orbe pôdy vyoral. Svojho strýka nikdy nevidel, že by niečo v záhrade zakopával, resp. vykopával.

Súd vykonal taktiež ďalšie dokazovanie, a to prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, a to znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, z ktorého bolo zistené, že nájdené strelivo podlieha povolovaciemu konaniu v zmysle Zákona o strelných zbraňach a strelive, pričom v znaleckom posudku je detailne špecifikované, ktoré náboje sú vo vyhovujúcom alebo nevyhovujúcom stave, a ktoré sú strelby spôsobilé, resp. nespôsobilé. Pokiaľ ide o strelnú palnú zbraň, jedná sa o samonabíjaciu pištoľ, ktorá bola predložená nekompletná v nevyhovujúcom technickom stave a ktorá je nespôsobilá strelby. Aj napriek tejto skutočnosti podľa platného zákona o zbraňach a strelive je možné túto palnú zbraň charakterizovať ako zbraň kategórie B, ktorá podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti v zmysle citovaného zákona, nakoľko zbraňou sú aj jej hlavné časti a súčasti, ako záver, hlaveň, telo zbrane a podobne.

Súd oboznámil taktiež príkazy Okresného súdu Trebišov na domové prehliadky, na podklade ktorých boli vykonané dňa 8. 8. 2014 domové prehliadky a na základe ktorých bola nájdená vyššie špecifikovaná zbraň ako aj strelivo. Boli oboznámené takisto listy vlastníctiev č. 14, resp. 44, na ktorých nehnuteľnostiach boli vykonané domové prehliadky.

Z takto vykonaného dokazovania ohľadne obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2Pv 519/14 mal súd jednoznačne za preukázané, že nebolo dokázané, že skutok uvedený v tejto obžalobe spáchal obžalovaný. K tomuto záveru dospel súd s poukazom na vykonané dokazovanie, pričom súd nepopiera, že k spáchaniu daných trestných činov došlo, no dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, nesvedčia o tom, že by sa danej trestnej činnosti mal dopustiť obžalovaný.

Predovšetkým je potrebné zvýrazniť, že domová prehliadka, ktorá bola vykonaná na základe príkazu tunajšieho súdu, bola vykonaná v rodinnom dome a všetkých príľahlých priestoroch k nemu patriacich, ktoré sú zapísané na LV č. XX, k. ú. Boľany, parcelné číslo XXX. Z tohto listu vlastníctva je nepochybné, že vlastníkom všetkých týchto nehnuteľností je E. E., teda matka obžalovaného a nie obžalovaný. Súď vzal do úvahy taktiež tú skutočnosť, ktorá bola preukázaná a síce, že prístup do záhrady, ako aj na pozemok dvora bol v podstate voľný a na tento pozemok sa mohol dostať ktokoľvek, keďže brána na konci záhrady bola pravidelne otvorená a nebola uzamknutá. Jediným usvedčujúcim dôkazom v neprospech obžalovaného je len tvrdenie svedkyne P. A., v tom čase družky obžalovaného, na základe ktorej tvrdenia sa orgány činné v trestnom konaní domnievali, že zbrane a strelivo mal zakopávať, resp. vykopávať obžalovaný. Obžalovaný toto tvrdenie zásadne odmietol a uviedol, že ide o akýsi druh pomsty zo strany jeho bývalej družky, s ktorou je dlhodobo v konflikte a ktorá sa snaží dostať ho do väzenia, aby tak nemohol byť v kontakte s ich spoločnou dcérou Q..

Tvrdenia obžaloby sa nepotvrdili ani vykonaním ďalšieho dokazovania, a to výsluchom ďalších svedkov. Ide o výpovede svedka D.A. H. (suseda obžalovaného), ako aj svedka F. E. (synovec obžalovaného), pričom títo svedkovia nepotvrdili tú skutočnosť, že by niekedy videli obžalovaného disponovať nejakými zbraňami alebo nábojmi a v žiadnom prípade ho nevideli v záhrade nič zakopávať alebo vykopávať, a zhodne uviedli, že obžalovaný nemá kladný vzťah k zbraňam a strelivu, a jeho záujmy sú skôr

poľnohospodárstvo a stroje. Navyše, ani ďalším dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný mal akýkoľvek kladný a pozitívny vzťah k zbraniam, strelivu a pod. a o túto oblasť sa nikdy nezaujímal. Túto skutočnosť potvrdila taktiež matka obžalovaného.

Preto možno súhrnne uzavrieť, že všetky vykonané dôkazy ohľadne tejto trestnej činnosti dostatočne dokazujú, že týchto trestných činov sa obžalovaný nedopustil. Nemožno predsa postaviť obvinenie voči konkrétnej osobe a následne konštatovať vinu u obžalovaného v tejto časti len na základe jedného usvedčujúceho tvrdenia osoby (P. A.), s ktorou je obžalovaný v pretrvávajúcom konflikte. Daná zbraň (ktorá navyše ani nie je spôsobilá streľby), ako aj strelivo boli nájdené na voľne dostupnom pozemku, ktorý navyše nie je vo vlastníctve obžalovaného a teda ktokoľvek sa mohol na dané nehnuteľnosti a pozemky dostať za účelom umiestnenia zbrane a streliva v záujme privodenia trestného stíhania osobám, ktoré obývajú tieto nehnuteľnosti. V danom prípade boli zistené viaceré nezrovnalosti v posudzovanej trestnej činnosti, pričom za najzásadnejšie je treba považovať odlišné tvrdenie svedkyne P. A., ktorá označila svojho bývalého druha za osobu ktorá nakladala s touto zbraňou a strelivom, a tvrdenie obžalovaného, že tomu tak nie, teda ide o tvrdenie proti tvrdeniu, pričom žiadny iný dôkaz o vine obžalovaného nebol produkovaný a preto aj s odkazom na zásadu „in dubio pro reo“ (pri pochybnostiach v prospech páchatel'a) súd obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil spod skutkov obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

S poukazom na uvedené odôvodnenie, ako aj citované zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

- iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby a podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jeho života, tým, že sa inému vyhrážal ublížením na zdraví alebo inou ujmu jemu alebo jemu blízkej osobe, vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, kontaktoval ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli a inak ho obmedzoval v jeho obvyklom spôsobe života, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.